

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 4C/327/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513204443
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3513204443.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, pred sudkyňou JUDr. Júliou Prikrylovou, v spore žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., IČO: 35 838 825, so sídlom Michalská 387/16, 811 01 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zastúpeného: HMG LEGAL, s.r.o., IČO: 35 885 459, so sídlom Jahodná 3369/9, 058 01 Poprad, proti žalovaným: 1/ T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX T. Č.. XX, 2/ J. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/XX, XXX XX P. Ú., 3/ J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom W.V. XXXX/XX, XXX XX L., zastúpený: Mgr. Monika Bartovicová, advokát, so sídlom E. Belluša 6752/8, 921 01 Piešťany, o zaplatenie 8.171,22 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie zastavuje v časti zaplatenia sumy 3.735,75 Eur, úroku vo výške 9,30% ročne z istiny 7.548,08 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 7.548,08 Eur od 22.12.2010 do 31.03.2011 a úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.112,61 Eur od 01.04.2011 do zaplatenia.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalovaný 1/ 2/ a 3/ majú voči žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaním doručeným súdu dňa 03.05.2013 domáhal, aby súd platobným rozkazom uložil povinnosť žalovanému zaplatiť sumu vo výške 8.171,22 EUR, úrok riadny vo výške 9,30 % p. a. z istiny 7.548,08 EUR od 22.12.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,00 % p. a. z istiny 7.548,08 EUR od 22.12.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, ako veriteľ uzatvoril dňa 17.07.2003 so žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „zmluva o úvere“ alebo „úverová zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovaným 1/ a 2/ úver vo výške 6.638,78 EUR (200.000,- SKK), pri úrokovej sadzbe 9,30 % ročne. Žalovaní 1/ a 2/ sa zaviazali poskytnutý úver splácať mesačnými splátkami vo výške 86,97 EUR (2.620,- SKK) vždy k 10. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá medzi zmluvnými stranami na termín 10.08.2003. Následne došlo k uzatvoreniu Dodatku č. 1 k úverovej zmluve zo dňa 12.02.2007, ktorým sa upravil výška splátok na sumu 95,63 EUR (2.881,- SKK), pričom veriteľ sa s dlžníkmi dohodli, že v období od 03/2007 až do 05/2007 nebudú splatné splátky splácať. Na zabezpečenie návratnosti záväzku zo zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným 3/ Dohodu o ručení zo dňa 17.07.2003, v ktorej žalovaný 3/ vyhlásil, že uspokojí pohľadávku veriteľa, ak tak neurobia dlžníci. Žalovaní svoj záväzok zo zmluvy o úvere riadne nesplácali, preto právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o úvere na žalobcu, a to s príslušenstvom a všetkými právami, ktoré vyplývajú z úverového vzťahu. Na mimosúdnom riešení pohľadávok, t. j. na predžalobnú komunikáciu, splnomocnil žalobca plnou mocou spoločnosť Platíť sa oplatí s.r.o., vtedy so sídlom Košická 56, Bratislava, ktorá zaslala list

„Výzva na zaplatenie“ zo dňa 17.02.2011, v ktorom poskytla informáciu o aktuálnom zostatku záväzku ako aj o tom, že záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy sa stal splatným. Po postúpení pohľadávky nebola poukázaná žiadna úhrada žalovaného záväzku.

2. Súd platobným rozkazom č. k. 4C/327/2014 - 54 zo dňa 28.01.2015 uložil žalovaným 1/ až 3/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 8.171,22 Eur s úrokom vo výške 9,3% ročne zo sumy 7.548,08 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 7.548,08 Eur od 22.10.2010 do zaplatenia a trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 490,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 588,36 Eur.

3. Proti vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný 3/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpor, v ktorom uviedol, že žalobca nepreukázal, že úver podľa úverovej zmluvy bol žalovanému 1/ a 2/ jeho právnym predchodcom poskytnutý, kedy a v akej výške, rovnako z vyčíslenia pohľadávky, ktorej úhrady sa domáha, nie je zrejmé, z čoho pozostáva, nie je zrejmá výška istiny, nakoľko žalobca do nej zahrnul aj príslušenstvom pohľadávky. Žalobca nepreukázal, kedy a či vôbec sa stalo plnenie v splátkach, na ktoré boli žalovaní 1/ a 2/ zaviazaní, splatným v celom rozsahu. Výzva na zaplatenie zo dňa 17.02.2011 spolu s dokladmi o odposlaní je uvádzaná ako dôkaz v návrhu, avšak nebola žalovanému 3/ doručená ako príloha k návrhu, pričom táto mala obsahovať informáciu o aktuálnom zostatku záväzku, ako aj o tom, že sa záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy stal splatným. Žalovaný 3/ namietol premlčanie uplatnenej pohľadávky. Predmetnú úverovú zmluvu považujú za spotrebiteľskú, kde žalovaní sú v postavení spotrebiteľov, pričom táto bola vopred koncipovaná ako formulárová zmluva, ktorej znenie nemá v podstatných častiach spotrebiteľ možnosť individuálne dojednať. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to vo väčšine svojich ustanovení, vrátane ustanovení upravujúce poplatky, úroky z omeškania či dojednanie o rozhodcovskej doložke. Rovnako tak zmluva o ručení obsahuje neprijateľnú podmienku v čl. II., kde sa ručiteľ zaviazal v rozpore s ustanovením § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka, že pohľadávku uhradí aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníkovi, pričom vylúčili ustanovenie pre spotrebiteľa výhodnejšie, a to § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka ako aj právnu úpravu ručiteľského záväzku podľa Občianskeho zákonníka. Úverovú zmluvu ako aj zmluvu o ručení považujú za neplatnú. Nakoľko žalobca (resp. jeho právny predchodca) nedoručil žalovaným 1/ a 2/ ako dlžníkom výzvu na plnenie, resp. odstúpenie od zmluvy, nemôže sa domáhať plnenia od žalovaného 3/ ako ručiteľa. Žalobu navrhujú zamietnuť a priznať žalovaným nárok na náhradu trov konania.

4. Uznesením č. k. 4C/327/2014 - 78 zo dňa 28.09.2016 tunajší súd vydaný platobný rozkaz zrušil.

5. Dňa 21.11.2016 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu podanie, ktorým sa domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 4.435,47 EUR (51 splátok po 86,97 EUR splatných v období od 10.05.2009 do 10.07.2013), úroku z omeškania vo výške 9 % p. a. zo sumy 4.435,47 EUR od 01.04.2011 do zaplatenia, náhrady trov konania za zaplatený súdny poplatok 266,- EUR a trov právneho zastúpenia. V prevyšujúcej časti zoberal žalobu späť. Tvrdí, že v tomto konaní si uplatňuje zaplatenie splátok, nie však pokút, poplatkov a podobne. Domáha sa tiež zaplatenia úrokov z omeškania v zákonnej výške. Tvrdí, že v súvislosti s judikatúrou Nejvyššího soudu ČR vyplýva záver, že hmotnoprávny úkon, a to písomná výzva dlžníkovi na splnenie splatného záväzku, ktorá je predpokladom pre vymáhanie záväzku od ručiteľa, môže byť obsiahnutá aj v žalobe, t. j. námietka žalovaného 3/ týkajúca sa ručenia neobstojí. Banka môže podľa žalobcu postúpiť pohľadávku aj na inú osobu, ako na banku, teda aj na osobu, ktorá je viazaná bankovým tajomstvom, a to j bez súhlasu klienta. Nie je správny postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách na spotrebiteľský úver takým spôsobom, že aplikáciou tohto ustanovenia sa bude určovať neplatnosť postúpenia pohľadávky a prípadný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie nového veriteľa. Zákon o bankách ani zákon o spotrebiteľských úveroch absenciu, či nepreukázanie výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách ako dôvod neplatnosti právneho úkonu neuvádza.

6. Dňa 01.06.2021 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného 3/ prostredníctvom jeho právneho zástupcu, v ktorom tvrdí, že im doposiaľ nebolo doručené vyjadrenie žalobcu zo dňa 18.02.2016. Odvolávajú sa na vyjadrenia žalovaného 3/ v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 25.02.2015. Žalobca nešpecifikoval žalovanú pohľadávku. Tvrdí, že pokiaľ mu je známe, žaloba nebola žalovaným 1/ a 2/ doručená. Žalobca nespochybňuje charakter úveru a vzťahu ako spotrebiteľský. Je potrebné zamietnuť žalobu aj z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Žalobca nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok postúpenia bankovej pohľadávky: ide o splatnú pohľadávku, a to

až po predchádzajúcej výzve dlžníkovi a kumulatívne ak je splnené omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 dní.

7. Na pojednávaní súdu zo dňa 09.06.2021 právny zástupca žalovaného 3/ uviedol, že súd by sa mal v prvom rade zaoberať otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko nebola splnená povinnosť vyplývajúca z § 92 ods. 8 zákona o bankách, a teda nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Žalobca sa nemôže domáhať zaplataenia pohľadávky od žalovaného 3/ ako ručiteľa, nakoľko nevyzval dlžníkov - žalovaných 1/ a 2/ na zaplataenie dlhu, pričom žaloba bola žalovanému 1/ doručená dňa 10.02.2015 a žalovanému 2/ dňa 02.05.2016, a to má vplyv aj na premlčanie, kde musí ísť o premlčanie v trojročnej premlčacej dobe.

8. Súd sa oboznámil s podaniami strán sporu spolu s prílohami, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

9. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej ako „C.s.p.“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Vzhľadom na návrh žalobcu, ktorým zobral žalobu čiastočne späť, súd konanie v časti o zaplataenie sumy 3.735,75 Eur, úroku vo výške 9,30% ročne z istiny 7.548,08 Eur od 22.12.2010 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 7.548,08 Eur od 22.12.2010 do 31.03.2011 a úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.112,61 Eur od 01.04.2011 do zaplataenia, zastavil.

10. Žalobca je obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri, žalovaný je fyzická osoba - nepodnikateľ, občan Slovenskej republiky. Dňa 17.07.2003 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovaným 1/ a 2/ poskytnutý úver vo výške 200.000,- SKK. Žalovaní 1/ a 2/ čerpali finančné prostriedky, pričom zo splácaním úveru sa dostali do omeškania. Medzi zmluvnými stranami bol dohodnutý úrok vo výške 9,30 % ročne, výška mesačnej splátky 2.620,- SKK, splatnosť prvej splátky dňa 10.08.2003 a konečná splatnosť úveru dňa 10.07.2013, úrok z omeškania bol zmluvne dohodnutý vo výške dvojnásobku úrokovej sadzby.

11. Dňa 17.07.2013 uzatvoril právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s., ako veriteľ so žalovaným 3/ Dohodu o ručení, v zmysle ktorej mal žalovaný 3/ uhradiť vzniknutú pohľadávku z úverovej zmluvy v prípade, ak ju žalovaní 1/ a 2/ ako dlžníci z úverového vzťahu neuhradia riadne a včas. Ručiteľ sa mal neodvolateľne a bezpodmienečne zaviazat', že uhradí veriteľovi pohľadávku, a to aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníkom. Zmluvné strany sa dohodli na vylúčení ustanovenia § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka.

12. Dňa 21.12.2010 pôvodný veriteľ Zmluvou o postúpení pohľadávok postúpil pohľadávku vzniknutú z úverovej zmluvy na žalobcu. Žalobca doposiaľ nepreukázal a z vykonaného dokazovanie nevyplýva, že pohľadávky uplatňovaná v tomto konaní bola v čase jej postúpenia splatná v celom rozsahu, resp. súdu je zrejmé, že pohľadávka splatnou v celom rozsahu nebola, nakoľko ako sám žalobca uvádza, po postúpení pohľadávky bola žalobcom splnomocnená spoločnosť Platiť sa oplatí s.r.o. poverená predžalobným mimosúdnym pokusom o vymoženie pohľadávky, pričom až táto spoločnosť žalovaných 1/ a 2/ mala listom zo dňa 17.02.2011 upovedomiť, že pohľadávka zo zmluvy o úvere sa stala splatnou v celom rozsahu. Žalobca teda žiadnym spôsobom nepreukázal, že by jeho právny predchodca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

13. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, platného v rozhodnom čase, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a cit. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

15. Podľa ods. 4 písm. k) cit. zák. za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

16. Podľa Prílohy k Občianskemu zákonníku je Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34) prebratá do právneho poriadku SR z právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie.

17. Podľa článku 6 bod 1. Smernica Rady č. 93/13/EHS Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

18. Podľa § 2 písm. d), a i) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

19. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, platného v rozhodnom čase, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 cit. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 17 ods. ods. 1 písm. a) a b) cit. zák. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

24. Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Uzavretím predmetnej úverovej zmluvy vznikol medzi jej účastníkmi spotrebiteľský vzťah, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“) i zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), keďže išlo o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré

sa spotrebiteľia zaviazali veriteľovi vrátiť. Súd konštatuje, že z formy a obsahu priloženej úverovej zmluvy ako i dohody o ručení je zrejmé, že predmetné dokumenty boli formulárovými zmluvami / dohodami vyhotovenými pre širší neurčený okruh spotrebiteľov s obmedzenou možnosťou dlžníkov ako spotrebiteľov ako i ručiteľa reálne ovplyvniť rozsah práv a povinností z nich vyplývajúcich.

25. Spotrebiteľský charakter uzatvorenej úverovej zmluvy síce nevylučoval postúpenie pohľadávky v zmysle právnych predpisov, no napriek tomu takýto úkon zo dňa 21.12.2010 súd považoval za porušenie práv spotrebiteľa, keďže pôvodný veriteľ postúpil nespliatnú pohľadávku. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pred postúpením pohľadávky nedošlo. Keďže v zmysle zmluvných dojednaní mal byť celý úver splatený dňa 10.07.2013, až po tomto dátume bolo možné v súlade s § 17 zákona č. 129/2010 Z. z pohľadávku postúpiť. Keďže postúpenie pohľadávky sa uskutočnilo pred týmto dátumom, postúpenie pohľadávky je absolútne neplatným právnym úkonom, a teda súd žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

26. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že ak sa vedie spor voči spotrebiteľovi, druhá strana v spore musí si byť vedomá, že ak sa dobrovoľne na nariadené pojednávanie nedostaví, nebude môcť bezprostredne zareagovať na priebeh konania, keďže na spotrebiteľa sa nevzťahuje sudcovská koncentrácia, ktorý môže kedykoľvek predložiť nové dôkazy alebo námietky, pričom v takom prípade nie je povinnosťou súdu takéto pojednávanie odročiť, aby neprítomná strana mohla na nové skutočnosti zareagovať.

27. Súd dáva do pozornosti taktiež rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6 Co 490/2016 zo dňa 29.11.2016, kedy rozhodol, že § 525 OZ určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určených podmienok. Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je práve takým ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky (popri všeobecných v OZ), za ktorých môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená, a to: ak je pohľadávka 1/ splatná, a to až po predchádzajúcej 2/ písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené 3/ omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené skutočnosti považoval za zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Ďalej konštatoval, že splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 OZ alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje, (alebo ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnením zákonných podmienok, ktoré splnené neboli), ide o cesiu neplatnú od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť. Taktiež odvolací súd uviedol, že je bez významu, že podmienky platnosti postúpenia pohľadávky sú uvedené v zákonom predpise, ktorý je predpisom verejného práva. Zmluva o postúpení je občianskoprávnou zmluvou, ktorú upravuje Občiansky zákonník. Táto charakteristika zmluvy nevylučuje možnosť upraviť osobitné podmienky jej platnosti pre špecifický okruh pohľadávok (bankové pohľadávky) v osobitnom zákone verejnoprávnej povahy (zákon o bankách). Pre aplikáciu ustanovenia § 39 OZ je rozhodujúce zistenie, že právny úkon je v rozpore so zákonom. Ustanovenie § 39 OZ nerozlišuje, o akú triedu právnej normy ide (normu verejného alebo súkromného práva). Písomná výzva banky dlžníkovi je prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. Žalobca však takýto dôkaz v konaní nepredložil, preto aj odvolací súd uzavrel, že žalobca nepreukázal prvú podmienku kogentne stanovenú v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Písomné oznámenie postupcu (banky) žalovanému o postúpení pohľadávky nie je výzvou, ako má na mysli citované ustanovenie a ani ju nenahrádza.

28. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešným žalovaným 1/, 2/ a 3/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).